

Rehabilitar el barri vell sense un ral, acaba sent car

Fa una colla d'anys que es va aprovar el pla de rehabilitació del barri vell. Acte seguit es va peatonalitzar el carrer dels Sastres, però no es va anar més enllà perquè la prioritat inversora dels convergents eren els vials i Can Joanetes. Quan reiteradament l'Esquerra proposava que una part de les inversions municipals es destinessin per rehabilitar habitatges del barri vell, els convergents discursaven que havia de ser la iniciativa privada la que fes la rehabilitació. Mentres el barri continuava degradant-se.

No va ser fins a començaments de la darrera legislatura que l'alcalde va acceptar que l'Ajuntament havia de portar la iniciativa rehabilitadora. Aleshores creà Guosa. Una empresa privada de capital municipal. O sigui, una empresa que havia d'actuar amb criteris de mercat: comprar, rehabilitar, vendre i amb els beneficis tornar a iniciar la roda. Una bona idea si s'hagués dotat l'empresa

de capital suficient per funcionar. Però Guosa va haver d'iniciar el seu camí amb només 10 milions de capital i amb una subvenció municipal que cobria els alts salaris dels gestors i les despeses de funcionament.

Han passat tres anys de treball efectiu i l'empresa està en fallida. Té un dèficit de 20 milions i necessita de cara l'any vinent uns altres 100 per pagar el que deu i acabar les obres que té començades. Que ha passat? Un cúmul de mala gestió política. La falta de capital va obligar a l'empresa a recórrer a l'endeutament i ara els interessos se l'estan menjant. Les despeses de funcionament (salaris) són tan elevades que lastren la comptabilitat quotidiana. I per si això fos poc, Guosa ha estat utilitzada per amagar una part del dèficit municipal. Tot ve de quan l'Ajuntament va veure que no tenia prou ingressos per continuar les obres de Can Joanetes i pagar alhora la rehabilitació dels carrers del barri vell i els terrenys de la nova fàbrica d'en Simon. La lògica imposava que s'havia d'escollir. Però en Macias va

optar per la irresponsabilitat política: Es faria tot. Can Joanetes es pagaria amb els ingressos municipals i els enderros, les places i els carrers nous del barri vell i els terrenys d'en Simon els pagaria Guosa amb els beneficis que traïés venent pisos del barri vell. Naturalment, no ha fet beneficis i està en fallida.

Per l'Esquerra és fonamental que Guosa segueixi treballant en la rehabilitació de pisos del barri vell, i això només serà possible si l'Ajuntament injecta nou capital, assumeix l'endeutament i simplifica l'empresa. Malauradament això també obligarà refer el Pla de Sanejament de les Finances Municipals afegint el nou deute i el nou dèficit provinent de Guosa, i en conseqüència s'allargarà uns anys més la reducció de despeses i la falta de noves inversions. Ves quina herència ens ha deixat en Macias!

Joan Barnadas i Puigferrer
Portaveu Municipal d'ERC
Agost 1996

I ara què?

Tenia altres temes dels quals m'hagués agradat parlar en aquest número del «440», però seria decebedor no intentar fer una previsió de què

passarà a la ciutat un cop hi ha hagut el canvi de l'Isabel Brussosa a l'alcaldia d'Olot.

Si vull ser realista i poc fantasiós no puc fer grans revelacions que els olotins no s'imaginin ja. La meva previsió serà poc estimulant però procuraré ser honest.

D'entrada es pot dir que serà un ajuntament més seriós (en tots els sentits de la paraula) i amb més rigor. S'haurà acabat aquesta mena de ball robat en el qual durant tres anys en Pere Macias ha arrossegat a la ciutat i on Olot ha estat la moneda de canvi de les seves aspiracions personals (ben legítimes i desconegudes). S'hauran acabat aquelles reunions en les quals tothom sortia content per les promeses fetes i que vàrem aprendre a matitzar amb un «...ja ho veurem». Ha començat un període d'autèntica austeritat, sense

obres faraòniques d'ostentació i amb una economia municipal que es controlarà, malgrat que no es prendrà cap més mesura (política de personal o canvi de rum de GUOSA) que no sigui el pla econòmic confeccionat pels serveis tècnics.

No crec que s'apunti i s'encarrili cap gran eix de futur, la carretera Vic-Olot, les zones i la promoció industrial, la revisió del Pla General, la policia municipal, els serveis personals i la política de joventut, el fons i la imatge de la ciutat. Tampoc es cometran grans errors, sense grans decisions no hi ha grans conflictes. Simplement, o bé no se'n parlarà, o bé quan s'endevinin els primers batibulls, s'aturaran les iniciatives.

Caldrà, això sí, estar atents a punts calents en els quals, aquesta mena de govern al ralenti, pot perdre el control, l'economia municipal, la marxa de la gestora urbanística GUOSA, el destí final del Consell Comarcal, l'encaix entre els mossos i la policia i el control urbanístic i administratiu. A la vegada, tot i que crec que no explotarà mai, s'aniran produint estires i arronses entre Convergència i Unió.

I nosaltres què farem? El nostre grup no anirà a rebentar ni a fer caure a qualsevol preu aquest equip, tindrem alguna oportunitat més, però això no convé a ningú. L'única cosa que no consentirem és que no es governi i que els temes es podreixin. Podrem estar d'acord o no amb les decisions, però volem que es prenguin.

Per altre part, hem de preparar un canvi progressista i d'esquerres per a la pròxima legislatura, dibuixant i donant a conèixer les nostres idees i, a la vegada, fomentant tot l'ambient col·lectiu dins de la ciutat que faci possible un estat d'ànim favorable.

Em sap greu no poder ser més sensacionalista, però, tal com ja he dit abans, estem en un període poc donat a sorpreses amb tots els seus clars i foscos i que es fill dels mateixos olotins.

Albert Bramon